

gen af Aalevaad. Hvis § 11 bliver vedtagen, som den nu findes her i Lovforslaget, vil Brugen af Aalevaad for Fremtiden blive forbudt i Maj Maaned, hvad der, hvis jeg ikke tager meget fejl, ikke er Tilfældet nu. En Del Fiskere fra min Egn, som har henvendt sig til mig, har netop gjort opmærksom paa, at det i alt Fald for deres Vedkommende vil være overordentlig uheldigt, idet det vil give Anledning til ganske betydelige Tab i deres Fiskeri. Jeg gør opmærksom paa dette for derigennem at anmode det Udvalg, som eventuelt maatte blive nedsat om denne Sag, om at tage under nøje Overvejelse, hvorvidt en Række af disse Indskrænkninger i den ny § 11 enten helt kan bortfalde eller lempes ganske betydeligt og særlig Bestemmelsen om Brugen af Aalevaad i Maj Maaned. — Der var en anden Ting, jeg gerne vilde nævne. Det er en Bestemmelse i § 12 om Redstættelse i Afstanden mellem Hundgarn omkring i Fjordene fra 300 til 200 Favne. Det er en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende vil anbefale. Det har paa mange Steder været Fiskerne til betydelig Gene, at Afstanden hidtil har været 300 Favne, og Redstættelsen i Afstanden vil i de allerfleste Steder blive modtagen med Velvilje, ja endog saa med Glæde. — Paa § 13 er der en Bestemmelse, der ganske vist ikke er ny, idet den allerede findes paa den nu bestaaende Lov med Hensyn til den Fredning, der skal være, hvor Naer eller Bække have deres Udløb i Fjorde eller Havet. Den Afstand, der nu er sat for Bække, er 50 Favne, saaledes at der inden for denne Afstand ikke maa drives Fiskeri. Det kan vel for mange Bækkes Vedkommende være rigtigt, men der er jo stor Forskel paa Bække. Der kunde vistnok være Anledning til at indsætte en Bestemmelse, der for ganske smaa Bækkes Vedkommende gav Afgang til at drive Fiskeri og saa inden for en Afstand af 50 Favne fra Udløbet. Det er jo i Almindelighed saaledes, at et Udløb i en Fjord eller i Havet, der nogenlunde stadig giver Vand, og saa regnes for en Bæk, selv om det er nok saa ubetydeligt. Jeg mener ikke, at et saadant ubetydeligt Udløb skulde medføre en saadan Fredningsafstand. — Med Hensyn til Maalebestemmelserne synes det mig — og de Samtaler, jeg har haft med Fiskere paa min Egn, have ogsaa bekræftet det — at der er adskillig uheldigt i disse Bestemmelser. En hel Del af Maalene forandres jo derhen, at medens man tidligere maalte Fjsten fra Snudespidsen til Halerod, vil man fremtidig maale den i hele dens Længde, og det vil selvfølgelig forandre Maalene noget, men af

disse Maalebestemmelser indeholde nogle i og for sig en Forhøjelse af de nuværende Maal med Undtagelse naturligvis af Bestemmelserne for Rødspættens Vedkommende, hvor Maalene blive lidt mindre. Med Hensyn til Aalen indeholder den ny Maalebestemmelse vistnok en Forhøjelse, idet man gaar fra 12 Tommer op til 14, selv om man nu ogsaa tager hele Aalens Længde med, er det vistnok saaledes, at de 2 Tommer, der lægges til, i Virkeligheden vil være en Forhøjelse. Det vil i ethvert Tilfælde i de smaa Fjorde ganske sikkert være uheldigt at komme til en saadan Forhøjelse af Aalens Maal. Omkring i de større Farvande vil man maaste ikke kunne sige noget om det. Jeg bor ved en saadan lille Fjord, ganske vist en meget lille, hvor der altid har været ikke saa ganske lidt Aalefiskeri om Sommeren. Hvis Aalens Maal forhøjes fra 12 til 14 Tommer, vil det virke akkurat paa samme Maade som et Forbud mod Fiskeri i en saadan Fjord. Nu kan der vel svares dertil, at det kun vilde være i nogle saa Nar, man ikke vilde kunne fiske Aal i en saadan Fjord, og at den Tid hastig vilde komme, da Aalene bleve saa meget større, at der var en hel Del at faa, som ikke vare Undermaalsaal. Det tror jeg ikke er Tilfældet; efter de Erfaringer, jeg personlig har, og som Fiskerne Nar for Nar gøre paa dette Sted, tror jeg, man aldeles sikkert vil kunne udtale, at det ikke vilde blive Tilfældet. Det er nemlig saaledes, at naar Aalen der har naaet en vis Størrelse, forsvinder den af Fjorden og vandrer ud. Altsaa en saadan Forandring i disse Maalebestemmelser vil simpelthen føre til, at det ny Maal for Aalen virker som et Forbud. I denne Forbindelse kunde jeg have lyst til at gøre en Bemærkning til det, der fremkom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) angaaende Aalefaven. Jeg tror sikkert, det ærede Medlem havde Ret deri, at man burde gøre dette Redstabsnoget snævrere mellem Flæenerne, fordi det vilde bevirke, at man saa var i Stand til — som han ogsaa sagde — at tage Aal, som man aldeles ikke kan fiske med Redstaberne, som de nu ere. Om jeg forstod det ærede Medlem ret, mente han ellers det modsatte af, hvad jeg mente, nemlig at man skulde gøre Aalens Maal større (Medstiftelse af S. C. Christensen). Naa, saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem; jeg gaar altsaa ud fra, at vi ere enige i dette Tilfælde. Med Aalefaven, som den nu er, kunne Fiskerne omkring i Smaafjordene som Regel ikke faa en Aal — ja, det er maaste for meget sagt — men det bliver i alt Fald et